

הילדה שלי לא מקולקלת – היא פשוט לומדת בדרך אחרת ✨

סיפור המסע של לינור ושלי אל תוך עולם של חופש ועצמאות

הכול התחיל בלילה רגיל באוקטובר. נרדמתי בסלון מול הטלוויזיה והתעוררתי לקראת חצות. לפני שעברתי למיטה, פתחתי את הטלפון ל"עדכון אחרון" בפייסבוק, והדבר הראשון שקפץ לי היה סרטון: "מה הורים צריכים לדעת על לקויות למידה וקריאה בעידן הדיגיטלי?". באותו רגע, הלב שלי החסיר פעימה.

כבר תקופה ארוכה שחיפשתי כל דרך לעזור ללינורי שלי. לינור בת 12, מאובחנת עם דיסלקציה, קוראת לאט מאוד – ברמה של כיתה ג'. כל עמוד בספר היה עבורה מאבק, גזל ממנה אנרגיות אדירות והשאיר אותה מתוסכלת.

בשעה 23:45 מצאתי את עצמי מהופנטת לאיילת גבע שמדברת על "קריאה דיגיטלית". גיליתי שהיא ובעלה, ד"ר רן גבע, הקימו את "מרכז לשונות למידה" – מקום שמלמד ילדים לקרוא ולכתוב בדרך אחרת. לא הצלחתי להירדם מהתרגשות. המשפט הראשון שתפס אותי באתר שלהם היה: "ילדים הם לא מקולקלים, הם פשוט לומדים בדרך אחרת". כשגיליתי שד"ר רן גבע בעצמו אינו קורא וכותב בדרך המסורתית, הבנתי שאני חייבת לברר את זה.

הרגע שבו הניצוץ חזר

למחרת סיפרתי ללינורי על המרכז. כשהקראתי לה את המשפט מהאתר, ראיתי את העיניים שלה נפתחות לרווחה. היא שאלה בחיוך: "אמא, מי שכתב את המשפט הזה באמת מבין ילדים כמוני. אני ממש רוצה להכיר אותו!"

הפגישה עם רן ואיילת הייתה קסומה. לא ניסו "למכור" לנו שירות, אלא פתחו לנו דלת. הם הסבירו שבעולם של היום, אפשר לקרוא באוזניים ולכתוב בקול. השימוש בטאבלט להקראה והכתבה הוא לא "קיצור דרך" – הוא כלי עזר הכרחי, בדיוק כמו מכשיר שמיעה לאדם כבד שמיעה.

התוצאה? ילדה חופשית

לינורי התחילה ללמוד במרכז עם לימור המקסימה, שליוותה אותה בסבלנות ובחיוך אינסופי. האווירה במשרד הייתה אינטימית, ביתית ומכילה. כל הודעה נענתה באופן אישי על ידי איילת או רן – בלי מוקדנים, בלי נציגים, אלא באנשים שמכירים אותנו באמת עם לב ענק ושליחות אמיתית.

היום, לינור היא ילדה אחרת. היא בטוחה יותר, עצמאית יותר, והכי חשוב – שמחה יותר. היא מבינה שרואים אותה, שלא שופטים אותה על הקושי שלה, ושיש לה את הכלים להצליח בדרך שלה.

סיימנו את השיעורים, אבל ההרגשה היא שהדלת נשארה פתוחה. איילת ורן הם אנשים שבאו לשנות את העולם ולהעביר הלאה אור לכל מי שצריך. זו הייתה זכות גדולה להכיר אותם!

לינה אלקלעי 20/2/2026